

I. DISPOSICIÓN XERAIS**Presidencia**

Lei 14/1985, do 23 de outubro, reguladora dos xogos e apostas en Galicia.

Como unha manifestación máis do desenvolvemento da liberdade individual, principio mantido reiteradamente na nosa Constitución, o xogo en xeral deixou de ser unha conducta prohibida, recollida na lexislación penal anterior á reforma, que tipificaba como delito tanto o feito de dirixir unha casa de xogo, envite ou azar, coma o do concorrer ós citados establecementos como mero xogador. Sen embargo, non só pola incidencia que o xogo ten na conducta cidadá e na moral social, senón mesmo por ser unha importante fonte de ingresos para o erario público, debe ser obxecto dunha adecuada regulación e control, cando sobarda os límites do simple lecer.

O artigo 27 do Estatuto de Autonomía para Galicia sinala como da competencia exclusiva da Comunidade, entre outras, a ordenación dos casinos, xogos e apostas, con exclusión das Apostas Mutuas Deportivo Benéficas.

Consonante co anterior e como resultado do acordo Estado - Comunidade Autónoma, dictouse o Real Decreto 228/1985, de data 6 de febreiro de 1985, polo que se concreta o que, en materia de xogo, son competencias exclusivas e concurrentes de Estado e da Comunidade Autónoma de Galicia.

Sendo necesario establecer co debido rango normativo aspectos fundamentais relativos ós xogos e apostas lícitas, e dentro do marco do convenio realizado co Estado, elabórase a Lei reguladora dos xogos e apostas en Galicia.

Defínese o que é o xogo ou aposta en xeral, a efectos da norma, eludindo o que son un e outro tipo de actividades, polos seus efectos practicamente similares, e para non incorrer en descrições casuísticas, pola contra, acódese a conceptos mantidos con carácter xeral pola Doctrina. Tamén se determina que xogos se inclúen na regulación legal, considerando como tales aqueles nos que se persegue un lucro mercantil, ou dos que se deriven obrigas económicas, alomenos de certa importancia, e definindo conforme a criterios xa aceptados na normativa precedente determinados tipos de xogos e apostas que se practican na Comunidade Autónoma. Por outra parte inclúense na regulación do xogo as actividades consideradas en si mesmas e mailos titulares da explotación. Para a avaliación económica das obrigas que dan lugar á separación entre o xogo sometido ós principios de dereito privado ou público acódese a un criterio que é mantido no noso Código Civil para dar determinados efectos ás débedas procedentes do xogo.

É conveniente tamén que sexa a propia Lei a que estableza nalgúns casos, pola repercusión que o tema ten en Galicia, qué persoas ou entidades deben ser titulares, como ocorre nos casinos de xogo ou bingos, ou en que lugares deberán levarse a cabo concretos tipos de xogo; en canto ós xogadores tamén é indispensable

excluír da práctica do xogo a aquelas persoas que, por razón de idade ou outras circunstancias, condicionen o seu libre albedrío, utilizándose a tal fin na norma unha expresión que engloba tódolos supostos que poidán producirse de diminución ou perda de tal capacidade.

No campo da competencia dos diversos órganos, límitase a Lei a delimitala con respecto ós altos órganos de Goberno: o Consello da Xunta de Galicia, que ten capacidade decisoria sobre cuestións verdadeiramente fundamentais, e maila Consellería da Presidencia, como órgano de execución, por entenderse que entra no campo regulamentario o desenvolvemento das citadas competencias a través de órganos administrativos inferiores. Créase un ente colexiado de apoio, a Comisión de Xogo da Comunidade Autónoma, con participación de representacións das Consellerías que teñen algunha relación directa con esta materia, así como da Administración Local, co obxectivo primordial de asistir nas súas decisións ós órganos executivos anteriormente citados.

Con respecto ás infraccións administrativas, e dentro do marco que as transferencias permiten, faise unha detallada regulación, ó ter en conta que, como anteriormente se indicou, ó desaparecer-la configuración de determinados xogos como constitutivos de delito, e recoñecerse a súa realidade como unha situación de feito que, sen potenciala nin desvirtuala, é merecedora, polas implicacións que ten, dun adecuado control por parte dos poderes públicos competentes. Con respecto ás sancións, a Lei, respetuosa cos límites de transferencias, sométese á normativa do Estado.

Completa o contido da Lei unha referencia específica á existencia dun Catálogo de xogos, no que se recollerán alomenos os xa coñecidos en Galicia, e no que se permite a introducción doutros de nova implantación.

Finalmente, consciente a Lei reguladora dos xogos e apostas de que o seu contido debe comprender os seus aspectos fundamentais, límitase a sinalar unha ampla posibilidade de desenvolvemento regulamentario de tan complexa materia, e permite a súa aplicación inmediata con carácter provisorio, remitíndose ás disposicións de tal rango actualmente vixentes.

Por todo o exposto,

O Parlamento de Galicia aprobou e eu, de conformidade co artigo 13.º, 2, do devandito Estatuto e co artigo 24 da Lei 1/1983, do 22 de febreiro, reguladora da Xunta e do seu Presidente, promulgo, en nome de El-Rei, a Lei reguladora dos xogos e apostas en Galicia.

Artigo 1

1.—Regúlanse pola presente Lei as actividades relativas a casinos, xogos e apostas que, consideradas lícitas, se practiquen en territorio da Comunidade Autónoma, coa excepción das Apostas Mutuas Deportivo Benéficas.

2.—Quedan excluídos os xogos e apostas de lecer que se celebren que non sexan obxecto de explotación

lucrativa, e aqueles dos que se deriven obrigas de carácter económico módico.

Artigo 2

Enténdese por xogo ou aposta a efectos desta Lei calquera actividade, dependente da destreza ou do azar, mediante a que se arrisquen cantidades de diñeiro ou obxectos economicamente avaliábeis que permitan a súa transferencia entre os participantes, con independencia de que predomine o grao de habilidade ou destreza daqueles, ou sexa exclusiva de sorte, envite ou azar, tanto se se leva a cabo mediante toda clase de máquinas coma a través da realización de actividades humanas.

Artigo 3

Inclúense no ámbito de aplicación desta Lei:

- a) As actividades propias dos xogos e apostas.
- b) A instalación de materiais relacionados co xogo en xeral e empresas adicadas á súa explotación.
- c) Os casinos e demais locais nos que se leven a cabo as actividades enumeradas nos dous apartados precedentes.
- d) As persoas naturais ou xurídicas que dalgún xeito interveñan na xestión, explotación e práctica dos xogos e apostas.

Artigo 4

Os menores de idade e os que, sendo maiores, non se achen en pleno uso da súa capacidade de obrar, estalles prohibida a práctica de xogos de azar, o uso de máquinas con premio e a participación en apostas, así como a entrada ós locais adicados especificamente ás devanditas actividades.

Artigo 5

1.—Son xogos autorizados os determinados nesta Lei. Os xogos autorizados ateranse na súa realización en materia de publicidade ás regras da competencia e ós usos mercantís.

A publicidade do xogo en Galicia queda expresamente prohibida en todo lugar exterior ás propias salas de xogo e en tódolos medios de comunicación galegos, a excepción dos especializados en temas relacionados co mesmo.

2.—Son xogos prohibidos tódolos que non estean permitidos por esta Lei e aqueles que, anque permitidos, se realicen sen a oportuna autorización ou na forma, lugar ou persoas distintas das que especifica esta Lei.

Artigo 6

Requirirá autorización administrativa previa a organización, práctica e desenvolvemento dos seguintes xogos:

- a) Os exclusivos dos casinos de xogo. Teñen tal condición:

Ruleta francesa.
Ruleta americana.
Vinteún ou Black-Jack.

Bola ou Boule.

Trinta e Corenta.

Punto e Banca.

Camión de Ferro, Bacarrá ou Chemin de Fer.

Bacarrá a dous panos.

Dados ou Craps.

Póker-Keno-Roda da Fortuna.

- b) O xogo do Bingo.
- c) As máquinas de xogo puramente recreativas, recreativas con premio e de azar.
- d) O xogo de boletos.
- e) As rifas, tómbolas e combinacións aleatorias, incluída a lotería.
- f) Apostas que estean debidamente autorizadas e sexan expresión ou consecuencia dunha actividade deportiva.

Artigo 7

1.—As autorizacións outorgaranse sempre que se cumpran os requisitos esixidos legalmente. Nos casos nos que exista un Plan de carácter territorial para a súa distribución, a autorización poderase outorgar mediante a resolución dun concurso de carácter público entre as solicitudes que cumpran as condicións legalmente establecidas.

2.—As autorizacións validamente outorgadas terán unha duración indefinida e extinguiranse coa cesación do feito ou actividade que constituía o obxecto da mesma.

3.—A permanencia da autorización queda condicionada ó cumprimento dos requisitos legais esixidos para o seu outorgamento, que será requirido polo órgano administrativo competente antes de proceder á súa renovación.

4.—A eficacia da autorización quedará supeditada á obtención do correspondente permiso de apertura para o cal operarase con unidades de expediente.

Artigo 8

1.—Son casinos de xogos os establecidos expresamente adicados á práctica de tódolos xogos legalmente autorizados.

2.—Os casinos deberán contar, como mínimo, cos xogos referidos no apartado a) do artigo 6 e reuni-las seguintes condicións:

- a) As empresas titulars deberanlle prestar ó público outros servizos con carácter obrigatorio, tales como bar, restaurante, salas de estar, salas de espectáculos ou festas e sala de biblioteca.

- b) O aforo da sala principal non poderá ser inferior a trescentas persoas, e a súa superficie total calcularase a razón de tres metros cadrados por persoa.

- c) Cada casino dispoñerá polo menos de catro mesas de xogo das denominadas de contrapartida e de dúas mesas de xogo das denominadas de círculo.

3.—Nos casinos de xogo poderanse instalar máquinas de xogo tipo A, B, C, e progresivas en salóns independentes da sala principal e sen acceso directo nin á sala principal nin ós servicios enunciados no apartado 2.a) deste mesmo artigo.

4.—Nos casinos haberá un rexistro de admisión e un servicio de control e asistencia.

5.—Unicamente se autorizará a instalación e funcionamento de un casino en cada provincia da Comunidade Autónoma, o que, en todo caso, deberá contar nun radio de 25 quilómetros, do lugar do seu emprazamento, medidos en liña recta, cun asentamento de poboación superior ós 300.000 habitantes.

Respetaranse as situacións de feito actualmente existentes en canto á ubicación de casinos.

Artigo 9

1.—Son salas de bingo os locais destinados á práctica deste xogo.

2.—Nas salas de bingo poderán existir instaladas máquinas recreativas dos tipos A e B, sempre que non impidan o normal desenvolvemento do xogo do bingo. As máquinas recreativas estarán instaladas en salón diferente a aquel onde se realice o xogo do bingo e sen comunicación nin ó salón de xogo nin á cafetería.

3.—As salas de bingo en Galicia non poderán ter un aforo inferior ás cen persoas nin superior ás oitocentas persoas.

4.—As máquinas instaladas de tipo B nunha sala de bingo gardarán relación co aforo da sala, non podendo instalarse máis ca unha máquina recreativa tipo B por cada vintecinco prazas de aforo.

5.—As salas de bingo terán un rexistro de admisión e un servicio de control de asistencia.

Artigo 10

1.—Son salóns recreativos aqueles locais expresamente autorizados para instalar neles máquinas puramente recreativas, tipo A, ou recreativas con premio, tipo B.

2.—No primeiro caso a superficie da sala non poderá ser inferior a cincuenta metros cadrados e no segundo a cento cincuenta metros cadrados. En ámbolos dous supostos a densidade máxima de máquinas non será superior a tres metros cadrados por máquina instalada, nin o número de máquinas recreativas con premio poderá ser inferior a dez.

3.—As máquinas de tipo B estarán instaladas en salas diferentes ás do tipo A. Entre ámbalas dúas salas non existirá comunicación directa, agás cando exista prohibición de entrada a menores.

4.—Os salóns recreativos onde existan máquinas de tipo B terán un rexistro de admisión e un servicio de control de asistencia.

Artigo 11

Nos bares, cafeterías e establecementos de hostelería e análogos poderase instalar unha máquina recreativa tipo A. Así mesmo, poderase instalar unha soa máquina de tipo B por establecemento. En ningún caso a

instalación de máquinas recreativas poderá desvirtuar nin impedi-lo normal desenvolvemento da actividade propia do establecemento.

Artigo 12

1.—As empresas que realicen a explotación de xogos con ánimo de lucro deberanse constituír baixo a forma de sociedade mercantil.

2.—Tódalas empresas de xogo deberán constituír fianza, que en ningún caso será inferior ó vintecinco por cento do capital social. A fianza aplicarase, no seu caso, a garantiza-las obrigas derivadas da presente Lei.

Artigo 13

1.—As empresas que realicen a explotación mercantil dun casino de xogo deberán contar ó menos cun capital social equivalente ó produto resultante de multiplica-lo aforo da sala principal pola cantidade de tres millóns de pesetas. Se con posterioridade á constitución estas empresas incrementasen o aforo, aumentarase o capital social de acordo co establecido no párrafo anterior.

2.—As empresas que realicen a xestión e explotación mercantil do xogo do bingo contarán cun capital social mínimo de cinco millóns de pesetas por sala. O número máximo de salas por empresa será de cinco no ámbito da Comunidade Autónoma Galega.

3.—As empresas que exploten salóns recreativos deberán ter un capital social como mínimo de cinco millóns de pesetas por cada salón.

Artigo 14

As empresas que se dediquen á fabricación, distribución ou importación de máquinas ou elementos directamente relacionados co xogo, deberán ter como mínimo un capital social de cinco millóns de pesetas, a súa contía non se poderá diminuír durante a existencia da sociedade e deberá reuni-los mesmos requisitos esixidos nos artigos anteriores.

Artigo 15

As persoas que realicen a súa actividade en empresas adicadas á xestión e á explotación do xogo en Galicia, deberán estar en posesión do correspondente documento profesional.

Artigo 16

Son máquinas recreativas e de azar os aparatos manuais ou automáticos susceptibles de seren empregados, a cambio dun precio e participando con maior ou menor intensidade a actividade do xogador, como instrumentos de recreo, pasatempo ou como xogo de azar, en locais públicos autorizados por esta Lei.

Artigo 17

A efectos do seu réxime xurídico, as máquinas de xogo clasifícanse nos seguintes grupos:

a) Máquinas tipo A ou puramente recreativas, son as que non lle ofrecen ó xogador ou usuario beneficio económico nin directa nin indirectamente. Estas máquinas poden ser manuais, mecánicas e electrónicas.

b) Máquinas tipo B ou recreativas con premio, son aquelas nas que o premio máximo autorizado non excederá de vinte veces o valor da partida.

c) Máquinas tipo C ou de azar, son aquelas nas que o importe máximo do premio ou ganancia de maior valor que a máquina lle pode entregar ó xogador será o equivalente a catrocentas veces o valor deste.

Isto non obstante, nos casinos poderanse instalar máquinas tipo C das denominadas progresivas, nas que o premio máximo se incrementa de forma continua nunha función predeterminada do número de moedas inseridas; en ningún caso o importe do premio máximo nas máquinas progresivas poderá exceder do valor equivalente a multiplicar por dez mil o importe máximo da aposta ou partida.

Artigo 18

Só poderán explota-las máquinas recreativas dos tipos A e B as empresas operadoras debidamente habilitadas.

Artigo 19

1.—As máquinas recreativas que estean en explotación, deberán necesariamente estar en posesión da correspondente autorización oficial que estableza a Comunidade Autónoma de Galicia.

2.—Quedan expresamente excluídas da presente Lei as máquinas expendedoras que se limitan a efectuar mecanicamente venda de produtos e mercadorías, sempre que o valor do diñeiro depositado nas máquinas corresponda ó valor en mercado dos produtos que entregue, que estes non sexan de comercio restrinxido ou prohibido e que o mecanismo non constitúa ou se preste a calquera tipo de apostas, combinación aleatoria ou xogo de azar.

Artigo 20

A autorización, organización e desenvolvemento do xogo mediante boletos, rifas, tómbolas e demais combinacións de carácter aleatorio serán obxecto dos seus propios regulamentos.

Artigo 21

1.—Os xogos e apostas regulados nesta Lei só poderán ser practicados previa a súa inclusión no catálogo.

2.—O catálogo especificará para cada xogo ou aposta:

- a) As distintas denominacións con que sexa coñecido e as súas posibles modalidades.
- b) Os elementos necesarios da súa práctica.
- c) As regras aplicables ó mesmo.
- d) Os condicionamentos e prohibicións que se considere necesario impoñer á súa práctica.

3.—Así mesmo deberá establecer:

- a) A transparencia no desenvolvemento dos xogos e a garantía de que non se poden producir fraudes.
- b) A posibilidade de levar e controlar, no seu caso, a contabilidade de tódalas operacións realizadas.

c) O rigoroso control tributario.

Artigo 22

É competencia do Consello da Xunta de Galicia:

- a) A aprobación do catálogo de xogos e apostas autorizadas.
- b) A planificación dos xogos e apostas na Comunidade Autónoma conforme ás normas xerais do Estado.
- c) A aprobación dos regulamentos especiais de xogos e apostas, incluídos no catálogo.

Artigo 23

Compételle á Consellería da Presidencia:

- a) Concede-las autorizacións necesarias para xestionar e explota-los xogos e apostas.
- b) Determina-las condicións relativas ás actividades relacionadas cos mesmos e coa materia de publicidade nos términos previstos no artigo 5.
- c) O control dos seus aspectos administrativos e técnicos.

Artigo 24

1.—Créase o Corpo de Inspectores de Xogos e Apostas que, amais da súa inspección permanente e sen prexuício das competencias do Estado en materia de orde pública e seguridade cidadá, terá as funcións que regulamentariamente se lle asignen, e principalmente as seguintes:

- a) A vixilancia do cumprimento do previsto na presente Lei e nas disposicións complementarias dictadas ó efecto.
- b) O descubrimento e persecución do xogo clandestino.
- c) Levanta-las pertinentes actas por infraccións administrativas.

2.—O ingreso no Corpo de Inspección de Xogos e Apostas estará sometido ás seguintes prevencións:

- a) Sistema de oposición libre conforme ó establecido na lexislación xeral.
- b) Estar en posesión de titulación académica a nivel de diplomado ou equivalente.

Artigo 25

1.—Créase a Comisión de Xogo de Galicia como órgano de estudo, coordinación e asesoramento das actividades relacionadas coa práctica de xogos e apostas no territorio da Comunidade Autónoma.

2.—Correspóndelle á Comisión de Xogo de Galicia informar naquelas materias relacionadas coas actividades reguladas na presente Lei que sexan competencia do Consello da Xunta de Galicia, e naquelas nas que este ou a Consellería da Presidencia lle soliciten.

3.—Atribúenselle á Comisión de Xogo as seguintes competencias:

a) O informe preceptivo non vinculante, que se emitirá no prazo de 15 días desde que teña entrada na Secretaría da antedita Comisión, sobre os asuntos seguintes:

—Disposicións de carácter xeral que se teñan que dictar en desenvolvemento desta Lei e do Catálogo de Xogos.

—Medidas de planificación do xogo en Galicia.

—Propostas de altas e baixas e modificacións no Catálogo do Xogo en Galicia.

b) Evacuar calquera outro informe ou consulta que lle sexan solicitados conforme ó apartado 2.º.

Artigo 26

1.—A Comisión de Xogo será presidida polo Conselleiro da Presidencia e estará integrada polos seguintes membros:

a) O Director Xeral de Xusticia e Gobernación, que actuará como Vicepresidente.

b) Un representante por cada unha das Consellerías de Economía e Facenda; Traballo, Seguridade Social e Emigración; Industria e Enerxía e Turismo, Xuventude e Deportes, con rango de Director Xeral.

c) Un representante de cada un dos sectores de casinos, bingos e máquinas recreativas.

2.—Será secretario da Comisión un funcionario cualificado da Consellería da Presidencia.

Artigo 27

1.—Constitúe infracción administrativa o incumprimento dos mandatos, ordes e prohibicións establecidos pola presente Lei e disposicións regulamentarias que a desenvolvan.

2.—As infraccións serán moi graves, graves ou leves.

Artigo 28

Será infracción moi grave:

a) A organización, xestión ou explotación de xogos e apostas sen posuír tódalas autorizacións legalmente previstas.

b) Calquera forma de explotación de máquinas nas modalidades de xogo autorizadas, sen previamente paga-la taxa fiscal ou a utilización desta para unha máquina diferente.

c) Utilizar elementos de xogos ou máquinas non homologadas ou autorizadas ou substituír fraudulentamente o material de xogo ou das máquinas de tipo B e C.

d) Fabricar, distribuír, vender, explotar ou instalar máquinas ou elementos de xogo non inscritos no Rexistro de Modelos, ou por persoas ou empresas non autorizadas para explotaren ou instalaren máquinas B ou C en locais ou lugares non autorizados.

e) A autorización ou permiso ós menores de idade da práctica de xogos de sorte, de envite ou de azar.

f) A utilización de documentos non conformes á realidade para obte-los permisos ou autorizacións necesarios.

g) A carencia dos documentos necesarios para a explotación dos elementos de xogo.

h) A organización e maila práctica dos xogos aprobados polo Catálogo de Xogos en recintos distintos ós autorizados.

i) O feito de supera-los límites máximos de premios ou de apostas permitidas para cada xogo.

l) A concesión de préstamos ós xogadores apostantes nos lugares nos que se practique o xogo.

ll) A inexistencia das medidas de seguridade dos locais esixidas na autorización de instalación ou permiso de apertura ou o non funcionamento das mesmas cando lle poida afectar á seguridade das persoas.

m) Calquera acción ou omisión que, significando unha alteración ou modificación substancial do disposto nos Regulamentos respectivos, sexa determinante de defraudación ou engano.

Artigo 29

Será infracción grave:

a) A cesión, por calquera título de autorizacións para a práctica de xogos, salvo que estes cumpran os requisitos e as condicións fixadas regulamentariamente.

b) Calquera acción de carácter publicitario dos xogos que infrinxa as normas regulamentarias establecidas.

c) As promocións de venda mediante actividades análogas ás dos xogos incluídos no catálogo.

d) A negativa a exhibirles ós Axentes da Autoridade e demais funcionarios os documentos acreditativos das autorizacións administrativas correspondentes, así como non lles abrir ou mostrarlles ós mesmos as máquinas ou elementos de xogo.

e) As actitudes de coacción ou intimidación sobre os xogadores no caso de protestas ou reclamación.

f) Non leva-los libros de contabilidade específicos do xogo naquelas actividades que se determinen no Catálogo de Xogos, e en todo caso das empresas titulares das actividades a que se refire esta Lei.

g) Non lles facilitar ós órganos competentes a información necesaria para o adecuado control das actividades de xogos e apostas, conforme ás disposicións establecidas na presente Lei.

h) A admisión de máis xogadores do que permita o aforo do local.

Artigo 30

Serán infraccións leves:

a) Non ter no local ou instalado na máquina o documento acreditativo da autorización, guía ou taxa.

b) A levanza inexacta de maneira habitual do ficheiro de visitantes.

c) E, en xeral, tódalas previstas na Lei e disposicións regulamentarias que, non estando comprendidas nos artigos 28 e 29, non produzan prexuícios a terceiros nin beneficios ó infractor.

Artigo 31

1.—As infraccións calificadas como moi graves serán sancionadas con multa de un millón unha pesetas a dous millóns de pesetas, que se poderá elevar ata dez millóns de pesetas no caso de reincidencia ou segundo as contias xogadas, beneficios obtidos ou incidencia social.

Como sanción accesoria poderase ademais retirar temporal ou definitivamente a autorización concedida e proceder á clausura do local de xogo. No suposto de revocación da autorización ou clausura definitiva como local de xogo, non se poderán conceder, ata transcorridos cinco anos, novas autorizacións para calquera das actividades previstas nesta Lei ás mesmas empresas. Así mesmo poderase, no seu caso, decretar a destrución da máquina ou elementos de xogo.

2.—As infraccións calificadas como graves serán castigadas con multas desde cen mil unha pesetas ata un millón de pesetas.

3.—As infraccións leves serán sancionadas a primeira vez con apercibimento. Se a falta implica unha deficiencia técnica requirirase ó infractor para que proceda á súa reparación inmediata. Se o requirimento non fose atendido ou se reiterase a infracción impoñerá-selle unha multa de ata cen mil pesetas.

4.—Para a imposición da sanción teranse en conta tanto as circunstancias de orde persoal coma material que concorresen na infracción.

5.—A sanción levará implícita a devolución dos beneficios ilícitamente obtidos, segundo os casos, á Administración ou ós directamente prexudicados.

6.—Ós efectos desta Lei, das infraccións cometidas por empresas serán responsables solidarios os xerentes e apoderados das mesmas.

Artigo 32

1.—A aplicación das sancións administrativas someterase ós principios de legalidade, tipicidade e proporcionalidade propios das leis penais.

2.—As sancións por infracción leves serán impostas pola Dirección Xeral competente, as graves polo Conselleiro da Presidencia e as moi graves polo Consello da Xunta a proposta do antedito Conselleiro.

3.—Un mesmo feito non pode ser considerado como constitutivo de infraccións administrativas diferentes, agás que nel exista infracción administrativa tributaria.

4.—Iniciado o expediente sancionador por falta grave ou moi grave, a autoridade competente para resolvelo poderá decretar, como medida provisoria, o

comiso de efectos, instrumentos de xogo obxecto de infracción e, no seu caso, a precintaxe das máquinas recreativas.

Artigo 33

A autorización, organización ou celebración de xogos e actividades comprendidas nesta Lei queda sometida á correspondente taxa fiscal sobre rifas, tómbolas e apostas e combinacións aleatorias.

Artigo 34

A prestación dos servicios encamiñados á obtención de inscricións, dilixencias de libros, expedición de documentos, autorizacións, licencias ou permisos, dará lugar á percepción pola Comunidade Autónoma da taxa que lle corresponde na contía que legalmente se determine.

Disposición adicional primeira

O disposto nesta Lei enténdese sen prexuício das competencias que lle correspondan ó Estado en materia de xogos e apostas.

Disposición adicional segunda

Autorízase ó Goberno galego a dictar as disposicións regulamentarias que cumpran para o desenvolvemento desta Lei. Mentres non se dicten, aplicaranse as emanadas da Administración do Estado.

Disposición adicional terceira

No catálogo que se elabore, incluíranse como mínimo os seguintes xogos:

- Lotería.
- Os correspondentes a casinos de xogo.
- Bingo.
- Máquinas recreativas A, B e C.
- Rifas.
- Tómbolas.
- Apostas hípicas.

Disposición adicional cuarta

• Ós efectos previstos no artigo 6, establécense as seguintes definicións:

a) Ruleta francesa.— A ruleta é un xogo de azar, dos denominados de contrapartida, a súa característica esencial reside en que os participantes xogan contra o establecemento organizador, dependendo a posibilidade de gañar do movemento dunha bola que se move dentro dunha roda horizontal xiratoria.

b) Ruleta americana.— É a variedade de ruleta na que as apostas se colocan sobre un dos lados do tapete e na que un número á cifra máxima de cores existentes figura no reborde do cilindro.

c) Black-Jack ou Vinteún.— O Black-Jack ou Vinteún é un xogo de azar practicado con naipes dos

denominados de contrapartida, no caso de que os participantes xoguen contra o establecemento, sendo o obxecto do xogo acadar vinte e un puntos ou achegarse a eles sen pasar deste límite.

d) Bola ou Boule.— A Bola ou Boule é un xogo de azar, dos denominados de contrapartida, no que os participantes xogan contra o establecemento organizador dependendo da posibilidade de gañar, igual que na ruleta, do movemento dunha bola que se move dentro dunha plataforma circular.

e) Trinta e Corenta.— O Trinta e Corenta é un xogo de azar, practicado con cartas, dos denominados de contrapartida, no que os participantes xogan contra o establecemento, existindo varias combinacións gañadoiras.

f) Punto e Banca.— O Punto e Banca é un xogo de cartas que enfrenta a varios xogadores entre si, podendo o resto daqueles apostar tanto a favor da banca coma contra dela. Correspóndelle en todo caso ó establecemento o exercicio da banca.

g) Camiño de Ferro, Bacarrá ou Chemin de Fer.— O Camiño de Ferro, Bacarrá, coñecido tamén como Chemin de Fer, é un xogo de cartas dos denominados de círculo, que enfrenta a varios xogadores entre si, tendo un deles a banca e podendo apostar contra esta tódolos xogadores que se atopen sentados e os que se atopen detrás destes, de pé.

h) Bacarrá a dous panos.— O Bacarrá a dous panos é un xogo de cartas dos denominados de círculo, que enfrenta a un xogador, que é a banca, con outros xogadores, podendo apostar contra aquel tanto os xogadores que se atopen sentados ó redor da mesa de xogo coma os que están situados de pé detrás daqueles.

i) Dados ou Craps.— O xogo de dados é un xogo de azar, dos denominados de contrapartida, no que os participantes xogan contra o establecemento, existindo varias combinacións gañadoras.

l) Póker-Keno-Roda da Fortuna.— O Póker-Keno-Roda da Fortuna consiste en sinalar unha lista de números do un ó oitenta, vinte dos cales se escollen ó azar en cada xogo. Cada número págase a dous por un.

ll) Xogo do Bingo.— O xogo do bingo é unha lotería xogada con noventa números do un ó noventa inclusive, tendo os xogadores como unidade de xogo cartóns ou tarxetas integradas por quince números distintos entre si e distribuídos en tres liñas horizontais de cinco números cada unha e nove columnas verticais, en calquera das cales pode haber tres, dous ou un número, pero sen que nunca haxa unha columna sen número.

m) Xogo da Lotería.— É o xogo no que, mediante a adquisición de boletos e participacións nos establecementos autorizados, a cambio dun precio certo, se pode obter, no seu caso, o premio en metálico indicado nos mesmos.

Disposición transitoria primeira

Os casinos actualmente en funcionamento na Comunidade Autónoma Galega dispoñerán ata o 31 de decembro de 1986 para se adaptar ás disposicións da presente Lei.

Disposición transitoria segunda

As salas de bingo xa autorizadas non lles será de aplicación o establecido no artigo 9 apartado 3.º, aínda no caso de solicitude de modificacións, renovacións, cambio de empresa de servicios ou da entidade titular da licencia.

No caso de renuncia, disolución, perda da licencia, extinción do contrato ou outra circunstancia pola que a entidade titular da mesma deixe de selo, poderá asumir a titularidade da licencia a empresa de servicios, tendo preferencia, en todo caso, a que acredite a dispoñibilidade do local.

Disposición transitoria terceira

As entidades benéficas, deportivas, culturais e turísticas que na actualidade están autorizadas para a explotación do xogo do bingo e veñan realizando por si mesmas e baixo a súa responsabilidade a xestión do xogo ou que teñan contratada cunha empresa de servicios, poderán continuar coa situación ata agora vixente durante dous anos a partir da entrada en vigor da presente Lei, ou os necesarios, no seu caso, para completa-lo período de dez anos desde que se iniciou a actividade, que permita a amortización dos investimentos realizados. Cumprindo o prazo de autorización só se poderá renovar en favor da empresa de xogo que se subrogase nos dereitos dunhas ou outras nas condicións que para as empresas de xogo establece o artigo 15 da Lei.

Disposición transitoria cuarta

Os salóns recreativos axustaranse ó establecido na presente Lei nun prazo que rematará o 31 de decembro de 1986; en todo caso, nos salóns onde existan máquinas tipo B, impedirse o acceso ós menores de idade desde a entrada en vigor desta Lei.

Disposición transitoria quinta

Desde a entrada en vigor da presente Lei, os establecementos a que se refire o artigo 11 deberán axustar, antes do 31 de decembro de 1985, ás previsións e requisitos esixidos no devandito precepto.

Disposición transitoria sexta

Os empresarios individuais transformaranse en sociedades mercantís e cos requisitos esixidos nesta Lei nun prazo que rematará o 31 de decembro de 1986.

Disposición derradeira

A presente Lei entrará en vigor o día seguinte da súa publicación no Diario Oficial de Galicia.

Santiago de Compostela, 23 de outubro de 1985.

Gerardo Fernández Albor
Presidente